

дарностъ къмъ Петка и намисли да вземе билките отъ знахарката, но да ги държи у себе си и да дава на Царка само по-малко, колкото за преспиване. Той тъй намираше, че ще биде добре и за тримата.

А Царка намисли, че щомъ опита съ малко, лесно ще измъкне отъ Павла повече прахъ и пакъ ще успее.

Тя разбра, че Павелъ е страховицъ и не искаше да го плаши.

— Тъй, тъй Павле, — го замилва тя — ще направя само каквото ти казвашъ. . . Азъ не мога безъ тебе. И ще те слушамъ.

Павелъ обеща и даде дума да намъри знахарката.

X.

Този денъ бѣше трети по редъ откакъ Царка се увѣ-